

Israël, 7 oktober, een jaar oorlog

Posted on 5 oktober 2024 by Willem Dercksen

Sjanah tovah, het Hebreeuwse equivalent voor een goed en gelukkig nieuwjaar. Een paar dagen voordat de slachtpartij door Hamas van vorig jaar op 7 oktober op velerlei manieren herdacht zal worden, wisselde het Joodse jaar. De vooruitzichten voor het nieuwe jaar zien er helaas niet goed uit. Oorlog op alle fronten en dat kan nog wel even voortduren.

Sirenes

Na de succesvolle pieper- en walkietalkieaanlagen op Hezbollah-strijders in Libanon werd het stil in Israël. Hoe zou Hezbollah gaan terugslaan en zou Iran zich ook openlijk in de strijd gaan mengen? Zoals verwacht nam allereerst de intensiteit van de raket- en droneaanvallen vanuit Libanon toe, evenals de reikwijdte van de raketten.

Onze woonplaats, zo'n 15 kilometer ten zuiden van Haifa, kreeg vorige week voor het eerst sirenes te horen vanuit omliggende dorpen en stadjes. Een buurvrouw filmde vanuit haar raam zo'n 15 Hezbollah-projectielen die uit de lucht werden geschoten. Een paar dagen later ging ook de sirene van ons dorp af. Lang niet

iedereen heeft een *safe room* en de openbare schuilplaatsen zijn voor bijna niemand binnen een minuut te bereiken. De boem klonk gelukkig van verre.

Na de eliminatie van vrijwel de gehele Hezbollah-top, inclusief secretaris-generaal Nasrallah, op 27 september, werd voor het hele noorden, inclusief Haifa en het gebied rond Haifa, alarmfase 1 afgekondigd. Openbare bijeenkomsten werden afgelast en scholen gesloten. Een paar dagen later nam de stress wat af en volgde voor het gebied ten zuiden van Haifa alarmfase 2. Onze zoon kon (moest) de laatste dag voor de nieuwjaarsvakantie nog naar school.

Op 1 oktober deed Iran (voor een tweede keer) openlijk mee. Het sjiiitische regiem vuurde in een halfuur tijd 181 raketten af, nu en vooral ook op het centrum van Israël, en stuurde daarmee bijna 10 miljoen mensen de schuilkelders in. Het resulteerde in één dode Palestijn (!) op de Westoever en twee gewonde Israëli's. De luchtafweer bleek wederom uitermate effectief, al zijn er naast inslagen op open terrein een paar gebouwen in het centrum van het land vernield. Twee luchtmachtbases liepen schade op, overigens zonder gevolgen voor de operationele capaciteiten.

Goed voorbereid

Kwam de Hamas-invasie op 7 oktober vorig jaar voor bijna iedereen als een complete verrassing, op de agressie van Hezbollah had het leger (de IDF) zich al ruim 15 jaar voorbereid. De pieper- en walkietalkie-aanslagen, als onderdeel daarvan, zijn in alle opzichten uniek. Ze vergden vele jaren van voorbereiding en *intelligence*, en de explosies waren specifiek gericht op Hezbollah-strijders met als gevolg dat burgerslachtoffers (vrijwel) zijn voorkomen.

Zeer recent maakte legerwoordvoerder Hagari bekend dat, ver voordat de recente grondoperaties in het zuiden van Libanon van start gingen, het leger al een paar dagen na 7 oktober vorig jaar was gestart met uiteindelijk zo'n 70 geheime missies in Libanon, waarbij tal van stellingen, tunnels, bunkers en wapenopslagplaatsen, soms vlak bij de grens, zijn vernield. Hiermee werd een invasie in het noorden van Israël voorkomen.

Ondergrondse volkswoede

Volgens een schatting van de IDF stonden er na 7 oktober zo'n 2400 terroristen van de Radwan-unit en circa 500 strijders van de Islamitische Jihad klaar om Israël binnen te vallen. Een voorraad onlangs gevonden landkaarten toont aan dat het doel was om Galilea in het noorden te bestormen en om er, net zoals Hamas in het zuiden, flink op los te moorden en gijzelaars te verkrijgen.

Terwijl velen in het Westen pleiten voor een wapenstilstand met Hezbollah/Libanon, zijn er in Israël weinig mensen te vinden die daarvoor voelen. Toen Netanyahu, op weg naar de Algemene Vergadering van de VN, de Amerikanen liet weten er wel wat in te zien, ontstak er een soort ondergrondse volkswoede. 60.000 mensen uit het noorden die al vrijwel een jaar lang vluchteling in eigen land zijn en dan Hezbollah de kans geven zich te hergroeperen en herbewapenen? Een gotspe.

Nog voor zijn vliegtuig geland was, keerde hij op zijn schreden terug en het licht voor de aanslag op het hoofdkwartier van Hezbollah in Beirut ging op groen.

Netanyahu's speech voor de VN maakte voor vriend en vijand in eigen land veel goed. 'Israël zal Hezbollah blijven aanvallen tot de vluchtelingen uit het noorden weer veilig naar huis kunnen.' Zijn speech was nog niet ten einde of Nasrallah en een aanzienlijk deel van de Hezbollah-top verhuisden naar een andere wereld. In delen van Syrië en Irak, waar Hezbollah in het verleden verschrikkelijk tekeer is gegaan, vierden soennitische moslims (mannen) op straat de succesvolle Israëlische aanslag door baklava en snoepjes uit te delen. Niet uit liefde voor de Israëli's, maar vanuit een diepe haat voor Hezbollah.

Praten kan Netanyahu als geen ander. Allereerst benadrukte hij dat Israël de oorlog niet heeft gezocht. Nu niet en nooit. Het was Hamas die op 7 oktober op barbaarse wijze begon, Hezbollah volgde een dag later, Iran was al jaren eerder achter de schermen begonnen de boel op te stoken en financieren, en op een gegeven moment gingen de Houthi's uit Jemen en terroristen op de Westoever ook meedoen.

Hamas is vrijwel verslagen

Wat Hezbollah betreft stelde Netanyahu dat ze hun eigen volk in gevaar hebben gebracht 'door raketten in elke keuken, elke garage te plaatsen'. De merendeels

sjiitische bewoners van het zuiden van Libanon konden van Hezbollah geld krijgen om hun huizen te verbouwen of in te richten voor de opslag van raketten en bovendien krijgen ze daarvoor een maandelijkse toelage. Het geld kwam en komt uit Iran.

Wat Gaza betreft stelde Netanyahu dat Israël de oorlog daar nu aan het winnen is. Eind vorige week bevestigde de IDF dat Hamas in vrijwel geheel Gaza verslagen is en nu in feite niet meer is dan een guerrilla. Daarom de strijd staken? 'Als we niet doorgaan,' aldus een legerwoordvoerder, 'komt er waarschijnlijk geen enkele gegijzelde nog levend terug.'

Verder met Abraham-akkoorden

Tegelijkertijd beijvert het leger zich om te voorkomen dat Hamas de humanitaire hulpgoederen steelt en voor exorbitante prijzen aan de burgerbevolking verkoopt. Het blijft niet bij stelen alleen. Zo vermoordden drie gemaskerde Hamas-terroristen vorige week Islam Hijazi, een moeder van twee jonge kinderen en directeur van een Palestijnse gezondheidszorgorganisatie, omdat ze weigerde donaties aan haar organisatie af te staan. Ze stopten haar auto en vuurden zo'n 90 kogels op haar af. Vrijheidsstrijders?

In zijn VN-speech maakte Netanyahu nog eens duidelijk dat het 'ondenkbaar' en 'ridicuul' is te denken dat Hamas nog een rol kan spelen in het naoorlogse Gaza. Zonder deze keer een tweestatenoplossing geheel van tafel te vegen, gaf hij Mahmoud Abbas, president van de Palestijnse Autoriteit, wel een (terechte) veeg uit de pan. 'Hij weigert nog steeds het bloedbad van 7 oktober te veroordelen en betaalt nog steeds honderden miljoenen aan Palestijnse terroristen die Israëli's en Amerikanen hebben vermoord.'

Nog afgelopen dinsdag wisten Palestijnse terroristen van de Westoever in Jaffa zes Israëli's in een lightrail en op straat met een gestolen machinegeweer te vermoorden. Perspectief is er, wat Netanyahu betreft, alleen door verder te gaan op de weg van de Abraham-akkoorden met als eerste stap vrede met (het soennitische) Saoedi-Arabië. Wellicht dat er met een door de Saoedi's geleide vredesmacht ooit enige rust in het Midden-Oosten kan komen.

Guterres en Borrell niet meer welkom

Van de Verenigde Naties verwacht vrijwel niemand in Israël nog enig heil. Zo hield de UNRWA jarenlang de ogen gesloten voor de wapenopslag in en tunnels onder de eigen scholen en gezondheidscentra in Gaza. De mede door de Europese Unie gefinancierde en door UNRWA uitgegeven schoolboeken verheerlijken de jihad. UNRWA had en heeft bovendien de nodige Hamasterroristen op de loonlijst staan. De onlangs in Libanon gedode Fatah Sharif was niet alleen een senior medewerker van de UNRWA, maar ook een commandant van Hamas en voorzitter van de vakbond voor leraren in Gaza.

VN-secretaris-generaal António Guterres heeft vrijwel vanaf dag 1 van de oorlog opgeroepen tot een wapenstilstand in Gaza en daarmee impliciet tot een nieuwe moordpartij op Israëli's. Op 1 oktober veroordeelde hij de 'verbreiding van het conflict in het Midden-Oosten' zonder Iran te noemen en tot op heden heeft hij de gruwelen van 7 oktober niet veroordeeld. Hij is hier al geruime tijd *persona non grata* en, evenals EU-chef Borrell, ook letterlijk niet meer welkom.

Niet verbazend dat Israël de VN niet meer serieus neemt

Dan is er ook sinds jaar en dag de UNIFIL-missie in Libanon die moet toezien op de naleving van resolutie 1701, maar niet veel meer gepresteerd heeft dan bij weekenduitstapjes wat geld in de horeca van Tel Aviv te pompen.

Tot slot is er nog het Internationaal Strafhof, waarvan de aanklager wil dat er arrestatiebevelen worden afgekondigd voor Netanyahu en defensie-minister Gallant voor oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid. Mag een land zich niet verdedigen tegen (barbaarse) aanvallen van buiten? Al met al mag het niet verbazen dat Israël de VN niet meer serieus kan nemen.

Ook na de hevige maar kortdurende aanval van Iran gaan de raket- en droneaanvallen door Hezbollah onverminderd door. Israël zal op zijn beurt doorgaan met bombarderen en selectieve infiltraties totdat de uit het noorden gevluchte Israëli's weer veilig naar huis kunnen onder het motto: dat is de enige taal die de terroristen begrijpen. Het zal helaas dus nog wel duren en ook de nodige levens van Israëlische soldaten kosten. Deze week sneuvelden er al negen.

De stemming in het land is bedrukt en gelaten. De Rosh HaSjanah-tafels waren in veel families leger dan gewoonlijk. In onze familie dienen er inmiddels alweer drie neven, een nicht, een vriendje van en een zwager als reservist. *Sjanah tovah*.

Ik heb de voorgaande punt nog niet gezet of er klinken drie harde knallen gevolgd door drie rookpluimen boven zee en even later de sirene. Indachtig de foto van een gisteren naast het huis van mijn schoonzuster gevallen brokstuk, ren ik naar een beschutte hoek van ons huis. Ik hoor gelukkig niets vallen.

Herdenkingen

Op 7 oktober zal het begin van de oorlog herdacht worden. Allereerst door de vele families bij de graven van de vermoorde festivalgangers en gegijzelden, en de gesneuvelde burgers en soldaten. Door de situatie in het noorden is de onenigheid tussen de regering en families van de gegijzelden over het hoe en wat van een nationale herdenking gelukkig naar de achtergrond verdwenen.

Vooralsnog staat onder meer een groot concert in het Ha Yarkon-park in Tel Aviv gepland. Vanwege 'de situatie' zal het worden gestreamd en zonder publiek plaatsvinden. Bij ons in het dorp gaan we de stream in het amfitheater bekijken.

Willem Dercksen (1951) heeft in het verleden van alles en nog wat gedaan. *Tropische roots en een Israëlische partner brachten hem naar Israël waar hij de trotse vader van twee kinderen is en de kost verdient met redactioneel werk.*

Wynia's Week verschijnt nu drie keer per week! De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. **Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk [HIER](#). Hartelijk dank!**